

INWIJDINGEN VAN MENS EN GEEST IN DEZE TIJD

28 juni 1978

Opening door de gastheer.

Goedenavond, dames en heren, van harte welkom op deze bijeenkomst. Voor degenen die hier nog niet eerder waren, zal ik u even in het kort uitleggen hoe de bijeenkomst verloopt. Voor de pauze is er een spreker die een bepaald onderwerp aansnijdt dat hij zelf kiest, of dat u kiest, dat hangt van de spreker af. Na de pauze worden er vragen beantwoord. Die vragen kunt u op de briefjes schrijven die u op de tafel vindt en die kunt u dan hier in de pauze inleveren. De vragen mogen niet persoonlijk zijn. U kunt dan meteen even kijken in de boekjes die hier liggen, dat zijn verslagen van bijeenkomsten zoals hier, maar die dan in Den Haag zijn gehouden, dus niet hier. En die zijn echt de moeite waard. Dan heb ik een verzoek: wilt u tijdens de bijeenkomst niet roken, want het is hier, omdat alles dicht is, gauw erg benauwd. Dan geef ik nu het woord aan de spreker.

INWIJDINGEN VAN MENS EN GEEST IN DEZE TIJD

Goedenavond vrienden.

Aan het begin van deze bijeenkomst wil ik u eraan herinneren dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denkt u alstublieft zelf na over alles wat er gedacht wordt. Hebt u een voorkeur voor een bepaald onderwerp, dan kunt u dat zelf kenbaar maken, u kunt het ook aan mij overlaten.

Reactie: Inwijdingen van mens en geest in deze tijd.

Antwoord: Iedereen het ermee eens? Inwijdingen van mens en geest in deze tijd. Ja? Goed.

Dan laten we eerst eventjes proberen vast te stellen wat inwijding betekent. Heel veel mensen denken daaraan in de ouderwetse termen van reeksen van beproevingen, gaande door de elementen, zoals een Mithras-dienst of bijvoorbeeld de zeegodverering, zoals in de dagen van verering komt zoiets dergelijks voor. Dat soort dingen heeft eigenlijk met inwijding niet zo heel veel te maken. In dergelijke gevallen gebruikt men een reeks van geësceneerde belevenissen om de mens uit zijn alledaags bewustzijn wakker te schokken. Bewustwording is eenvoudig uitbreiding van bewustzijn. En uitbreiding van bewustzijn betekent een toenemende gevoeligheid voor het gehele gebeuren rond je. Daarnaast betekent het ook een veel beter begrip voor datgene wat zich afspeelt.

Laten we het heel eenvoudig zeggen. Iemand begint een revolutie, dan kun je zeggen: die man is voor de vrijheid. Dat is de eerste fase, dat is de oppervlakte. De tweede fase blijkt te zijn: die man wil de baas zijn. De derde fase echter blijkt: deze man wordt in feite door de omstandigheden zodanig gemanipuleerd dat hij alleen zichzelf kan zijn wanneer hij in verzet is, onverschillig waar, wanneer en tegen wie. En kijk je dan naar de resultaten, dan zie je dus dat zo iemand eigenlijk altijd blijft strijden, ook tegen zaken die de strijd niet waard zijn.

Bij die derde fase heb je dus begrepen dat in elke mens een lotsbestemming zit ingebouwd dankzij oriëntering, postnatale en prenatale conditioneringen en al wat dies meer zij. Maar het begrip daarvoor maakt het je mogelijk om de werkelijke betekenis van een gebeurtenis te zien. Het maakt je ook mogelijk niet in te haken op uiterlijkheden, maar op essentie.

Inwijding is in feite een verandering van bewustzijn waardoor je steeds verder doordringt in de essentiële waarde van alles wat in en rond jezelf bestaat.

Iemand daar bezwaar tegen? Goed.

Dan deze tijd. Wat is deze tijd? Aquarius-tijdperk, ja. In feite kun je zeggen: er is een grote verandering gaande die niet alleen maar te maken heeft met de mens, maar eigenlijk met de gehele wereld. Wanneer je kijkt naar ecologisch evenwicht bijvoorbeeld, dan blijkt dat dit verstoord is en zichzelf zal moeten herstellen, wil de aarde bewoonbaar blijven. Kijk naar de politieke inzichten van deze tijd en je ontdekt dat de meningen zodanig tegengesteld zijn en het dogmatisme ook op dat terrein dermate fel, dat er op de een of andere manier een nieuwe denkwijze moet ontstaan, want op deze manier gaat het eenvoudig niet. En zo kun je doorgaan.

Het is dus een tijd waarin grote tegenstellingen ontstaan, grote veranderingen onvermijdelijk zijn en tegelijkertijd de mens om zichzelf te kunnen handhaven eigenlijk meer voor zijn medemens moet doen, of je wilt of niet. Jezelf in stand houden betekent in deze tijd met anderen samenwerken. Niet omdat die samenwerking het enig mogelijke is, maar omdat je zonder die samenwerking geïsoleerd raakt en in een eenzaamheid de werkelijkheid niet meer kunt verwerken en aanvaarden. Dus dat is de toestand waarin je verkeert.

Wat brengt deze tijd aan invloeden? Ja, dan moet ik een hele hoop dingen gaan zeggen die voor de meesten van u bekend zijn en voor sommigen anderen ongeloofwaardig. Er zijn kosmische inwerkingen. Deze zijn van verschillende gaardheid. Wij spreken erover meestal als goddelijke of kosmische, als geestelijke en materiële of ruimtelijke invloeden. Al die invloeden die werken op de wereld in. Kun je geloven of niet. Maar je zegt astrologisch bijvoorbeeld, dan is dat allemaal heel aardig, maar je kunt ook bewijzen dat de zon uitstralingen geeft en dat die uitstraling op wat we vitaliteit noemen, de eigen levensstromen van mens en dier invloed hebben. Verandering van evenwicht van de planeten betekent een verschuiving van die levensstroom. De afgifte van de zon wordt een andere, diensgevolge wordt de gemiddelde vitaliteit een andere, en zo kun je doorgaan.

Wanneer we te maken krijgen met wat wij geestelijke invloeden noemen, dan heb je te maken met bewustzijn. En u kan geen enkele geest u iets in uw bewustzijn prenten wat er niet in staat. Een geest is in staat tot synthese. Hij kan uit de verschillende gegevens die in uw bewustzijn aanwezig zijn een nieuwe samenhang vormen, waardoor u opeens betekenissen ziet die u tot op dat ogenblik ontgaan zijn en misschien ook mogelijkheden waar u nooit aan gedacht hebt. Maar het is noodzakelijk dus dat een basiskennis aanwezig is. Mensen kunnen op geestelijke invloeden alleen zo reageren als hun eigen bewustzijnsinhouden dit mogelijk maken.

Nou, dan hebben we de goddelijke invloed. Ja, God is een geloofsartikel, wordt soms goed verkocht in feite. Maar God is het onbekende, niet definieerbare, maar het is soms in ons als een verrukking of als een onmetelijke angst, ligt aan onszelf, kenbaar. Het is een emotionaliteit die wel alles kleurt, maar waarbij we niet kunnen zeggen dat die emotionaliteit op zichzelf verklaarbaar is. Nooit in zijn geheel, nooit in zijn intensiteit. Wat voor de mens de gevoelswereld is, betekent tegelijkertijd de oriëntatie van zijn bewustzijn. Indien er een golf van goddelijke kracht op deze wereld afkomt, dan moeten we constateren dat de mensen daarop wonderlijk reageren. Het is net of hun gevoelswereld verschuift. Dat is niet altijd zoals de mens heel vaak denkt lieflijk en goed. Het leven is niet lieflijk en goed. Het leven is in zijn stoffelijke vormen altijd een soort eten en wordt gegeten. Nu kun je wel zeggen dat je dat niet mooi vindt en dat je het anders wilt maken, maar dan moet je inderdaad heer der schepping zijn en zelfs dan kun je het voor anderen nog niet ongedaan maken. De bewuste kan een leeuw bij zich houden en die leeuw die zal zich tevredenstellen met knollen en planten. Als die leeuw een kilometer van die ingewijde weg is en hij ziet toevallig een lekkere vette zebra, dan gaat hij nog erger tekeer als iemand met honger in een cafetaria. Daar ontkom je niet aan.

De goddelijke invloed is dus menselijk gezien een onverklaarbare emotionaliteit waardoor bijzondere interesse, maar ook bijzondere energie bestaat voor bepaalde belevingen, bepaalde erkenningen. Daarnaast is het voor het geheel in feite ook weer een soort gerichtheid waardoor alle levensinvloeden op een bepaald doel worden samen gericht.

Tot zover aanvaardbaar?

Nou, dan hebben we tenminste de voornaamste dingen gehad en nu gaan we proberen om die inwijdingen daar in deze tijd bij te voegen.

Wanneer u in deze tijd bezig bent met geestelijke zaken of alleen maar zelfs met een interesse voor het occulte, dan zult u tot uw verbazing ontdekken dat u elke keer ergens iets te horen krijgt, iets te zien krijgt, iets meemaakt, iets leest, dat uw eigen visie op de wereld eigenlijk een beetje wankeler maakt. Het is of u zelf selecteert uit het geheel van de mogelijke waarnemingen in de richting juist van dit paranormale, dit niet geheel redelijk en logisch verklaarbare. Wanneer een dergelijke beïnvloeding optreedt, dan is dit in wezen al een begin van een inwijdingsproces. Maar het betekent ook dat daarbij uw eigen belangstelling en uw methode van leven en denken daardoor zich wijzigen. Dit weerkaatst zich in de aura van de mens, de uitstraling van de mens. Die uitstraling op zich heeft weer harmonische mogelijkheden van geestelijke aard. Ik kan het u niet kort precies verklaren, als u het precies wilt weten kunt u het dadelijk vragen. Neemt u het voorlopig even aan.

Dan staan we voor het punt dat wanneer de mens een bepaalde instelling heeft, plus een streven naar de, zullen we zeggen, niet bekende zijden van zijn eigen bestaan en van de wereld, die mens daardoor als het ware afgestemd geraakt op bepaalde niet-stoffelijke krachten en gemeenschappen. Dat zijn dan geesten. Ja, geen spoken natuurlijk. De meeste spoken lopen op aarde rond. Maar gewoon entiteiten, bewustzijnsvormen die meestal mens geweest zijn, het hoeft niet eens altijd, en die hun eigen visie hebben van harmonie die veel meer wordt bepaald door de werkelijke energie- en krachtsverhoudingen en stromingen die in de kosmos bestaan. En deze gaan nu proberen om u te helpen u juist te oriënteren, op deze groep wel te verstaan.

Nu kan zo'n groep behoren bij een groter geheel. Niet in organisaties zoals je dat op aarde ziet, dat je zegt: "Ja, wij zijn kopersmeden, maar wij zijn lid van de metaalbewerkersbond" of zo, maar veeleer: "Ja, wij erkennen dus dit streven, maar wij pakken voor onszelf dat gedeelte eruit," zoals de Orde der Verdraagzamen bijvoorbeeld op deze manier verbonden met wat zich noemt de Witte Broederschap. Nu probeer je dus om zo iemand alle kracht die je hebt, alle mogelijkheden die je hebt, over te dragen. Het is een soort leerproces en in zo'n mens komt dan ook een hele reeks van nieuwe denkwijzen en nieuwe gegevens tot stand. Maar wat hij ermee doet is nog steeds zijn eigen zaak. De mogelijkheid is geschapen.

In deze tijd is het mogelijk voor de geest om zeer veel mensen op die manier te benaderen. Maar ja, wanneer u religieus bent opgevoed, dan heeft u dat wel eens gehoord: "Ja, maar denk erom, velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." Dat hoort dan ook zo hè, uitverkoren. En dat wil alleen maar zeggen dat niet iedereen gebruikmaakt van de mogelijkheden waarover hij beschikt.

Stel nu dat iemand dus positief reageert. Dan gaat hij werken met het besef dat hij heeft opgedaan. Elk elementje dat de wereld aandraagt probeert hij in te passen in een wereldvisie, maar ook experimenteel te uiten. Hij gaat ernaar leven. Door dit leven corrigeert hij aan de hand van belevingen zowel zijn emoties als ook zijn rede. Op die manier wordt het steeds belangrijker voor hem te zien wat erachter schuilt, want heel vaak misluk je alleen maar omdat je de zaak niet goed hebt kunnen overzien. U kunt een drukke verkeersweg gemakkelijk oversteken wanneer u precies de snelheid van de aankomende voertuigen afschat en uw eigen snelheid kent. Kunt u zeggen: dit is veilig en dat is niet, kan op het nippertje zijn maar je komt veilig over. Vergist je je één tiende en je ligt in het ziekenhuis je af te vragen hoe het gebeurd is. Zo gaat het met inwijdingen ook, precies hetzelfde. Wat je nodig hebt en dat wordt je steeds weer duidelijk gemaakt, is besef van de werkingen, van de invloeden, van de mogelijkheden, van de krachten die er zijn. Wat is er buiten mij, wat zijn mijn mogelijkheden? In de vergelijking van die twee kan ik mijn juiste besef maar ook mijn juiste actie vinden. Die mogelijkheid bestaat in deze tijd in ruime mate.

Nu heeft onze geachte steller van het onderwerp gezegd: "Ja, maar geestelijke en stoffelijke." Kun je dat scheiden?

Oh, ik weet wel er zijn heel veel mensen die doen dat op aarde heel erg graag. Hè, die zeggen: "Geestelijk ben ik een engel, maar zaken zijn zaken zodra het materieel wordt." Best, mag. Maar dat is geen inwijding. Inwijding betreft nooit één deel van de persoonlijkheid, maar altijd het geheel van de persoonlijkheid. Wanneer er sprake is van een reële inwijding, zal het niet alleen een erkennen van stoffelijke krachten en kennis zijn, het zal ook wel degelijk ook daarbij een verandering van mentaliteit, van manier van leven, denken en handelen inhouden. Je kunt die dingen niet gescheiden houden. En daar zit in deze tijd de moeilijkheid. Je kunt natuurlijk wel zeggen: "Ik wil geen belasting betalen," maar dan moet je ook niets verdienen. Maar als je wel veel wilt verdienen en geen belasting wilt betalen — oh, er zijn gaatjes, dan kun je toch misschien nog — maar dan wil je twee dingen tegelijk hè, die in wezen strijdig zijn.

Wanneer je een geestelijke bewustwording nastreeft zonder stoffelijke consequenties, dan zoek je naar iets wat in zichzelf strijdig is. Je kunt je inzicht vergroten, dat is waar. Je kunt je mogelijkheden doen toenemen, ongetwijfeld. Maar wat je niet kunt is die twee laten versmelten zodat je gehele beleven en besef één weergave is van de besepte, de beleefde kosmische werkelijkheid, die wereld die achter alle schijn voortdurend aanwezig is. Dit betekent dat het aantal inwijdingen ook in deze tijd, ongeacht de grote mogelijkheden, beperkt zal zijn.

Commentaar?

Vraag: In hoeverre kan het leven van de grote meesters als Christus en Boeddha gezien worden als voorbeelden van inwijding?

Antwoord: Ja, mag ik het heel simpel zeggen? Van Jezus zegt men: hij is de weg en de waarheid. Indien wij stipuleren — het is een geloofspunt — dat beide verklaringen juist zijn, dan betekent dat nog altijd dat het een weg is die je zelf moet gaan. Wanneer je kijkt naar de grote leraar en dan kun je ook verder teruggaan, kunt teruggaan tot de oude goden waaruit de Prometheus-legende ontstaat en al die dingen meer. Dan word je altijd geconfronteerd met één feit: het is een richtsnoer. Het betekent een manier van denken, van beleven, dus ook van aanvoelen van je wereld, en het consequent tot uiting brengen daarvan. En dan blijkt dat zo'n weg inderdaad voor de mensheid bijzonder grote verdienste heeft, dat de mens daardoor ingewijd wordt, dat hij bewust wordt. Maar zodra je dus beperkingen gaat maken, dan wordt het dubieus.

Mag ik simpele voorbeelden geven? De Boeddha zegt: "Wees onthecht en vol van mededogen." Als ik onthecht ben en vol mededogen, zal ik anderen helpen, maar ik zal niet mezelf levend gaan verbranden om te protesteren. Ik zal niet vechten over geloofsartikelen, maar ik zal mijn innerlijke waarheid volgens misschien de gegeven richtlijnen voortdurend zo opvoeren dat ik door mijn uitstraling anderen in mijn gedachte kan laten delen en tegelijkertijd die anderen kan begrijpen en als het ware helpen op hun weg zonder dat ik zelf daardoor mij aan die anderen hecht of gebonden voel.

Nou, zeggen ze: "Dat is niet mooi." Ja, maar Jezus heeft ook gezegd: "Wie mij volgt, laat alles achter u: man, vrouw, kinderen, weet u wel, vader, moeder, uw bezit, geef het maar aan de armen, laat alles achter u." Dat zei de Boeddha ook, op een andere manier gezegd. Dus wat is de betekenis? De betekenis ervan is de leer. En de leer wordt altijd vervormd. Want degenen die met zo'n leer werken proberen daarin voor zichzelf toch zekerheid en verheffing te vinden en daardoor beperken ze sommige eisen en breiden ze andere uit. Het is ongeveer te vergelijken met de onfeilbaarheid van de Paus. Een dogma dat dus pas ontstaat wanneer het christendom al heel oud wordt. Dat is nog geen 400 jaar geleden hè, korter. Die Paus zegt ineens: "Ja, en nu ben ik onfeilbaar als ik een uitspraak ex-cathedra doe." Wat bewijst dat? Dat die Paus ineens onfeilbaar wordt? Nee, maar dat de discipline van het geloof belangrijker is geworden dan de beleving van het geloof. Dat bewijst het. En dat kun je terug gaan vinden ook. Wanneer Jezus zegt: "Ga uit, genees nu maar eens de mensen, drijf de duivelen uit in mijn naam, de naam van mijn vader." Nou, dan gaan die leerlingen op stap: "Hé jongens, nou laten wij eens zien wie we zijn hè. Stel van mannen, dat laten we ons niet welgevallen, wij gaan eropaf."

Komen ze daar, zijn er anderen al bezig. Zei hij terug naar de baas: "Hier, hier, er zijn anderen die genezen en duivelen uitdrijven in uw naam en de naam des vaders, dat zeiden ze, ja, maar potverdorie nou hebben wij hier, hebben we een soort grant gekregen, dat is ons recht hè, en dan gaat een ander ermee werken." Wat zegt Jezus? "Nou, verheugt u." Zie je alweer het verschil tussen de leerlingen en Jezus. Voor Jezus is het de werkelijkheid die telt, voor de leerling het belang dat zij aan die werkelijkheid voor zich proberen te ontlenuen.

Dat houdt in dat je altijd wanneer je te maken hebt met meesters als Jezus, als de Boeddha — en er zijn anderen geweest, er komen nog anderen — altijd weer eigenlijk de vraag is: wat is de werkelijke leer? Wat is het werkelijke wezen? Want alleen als je daar een antwoord kunt vinden, dan kun je misschien door het gehele struikgewas van zelfbevestiging, dogmatische verwarring, theologisch gedaas soms ook, toch nog doordringen naar: hé, dit is een manier van bestaan, van denken en van beleven. Heb je dat gevonden, dan blijkt dat de wegen in woorden verschillen, maar in wezen gelijk zijn. En dat betekent dat dergelijke grote leraren voortdurend waarheden brengen die door hun verbreiding voor elke zoeker weer een richtsnoer kunnen worden wanneer ze zich niet laten verblinden door bijkomstige gegevens.

Voldoende?

Vraag: Maar Jezus had geen gezin en hij is ook op heel wonderbaarlijke manier zoals ons verteld is op de wereld gekomen. Hoe kan nou een gewoon huis-tuin-en-keukenmens hem volgen?

Antwoord: Dat is een van de vele opmerkingen die we krijgen. U heeft er geen bezwaar tegen dat ik dit beantwoord, ja? Goed.

Nu moet u eens luisteren. Waarom wordt gezegd dat Maria onbevlekt ontvangen werd? En waarom wordt pas betrekkelijk laat, namelijk ongeveer in de 8e, 9e eeuw gezegd dat dit betekent dat zij nooit een man bekend had? Ze had dus wel bekenden, maar geen man bekend. Dat is heel eenvoudig, omdat de seksualiteit eigenlijk een soort duivels gegeven wordt in de christelijke interpretatie van de leer, wat ze in Jezus' werkelijke leer niet is. Oh, hij gedroeg zich tegenover de overspelige vrouw, er zijn spreken met de Samaritaanse bij de bron, noem maar op. Maar nu maken ze er dus iets van dat mag niet, dat is vies. En dus mag dat vieze niet met Jezus samen eigenlijk genoemd worden. Dus moet het anders zijn.

Nu is het duidelijk dat er heel wat dingen zijn die zeer waarschijnlijk waar zijn. Wanneer je bijvoorbeeld zegt dat bij de geboorte van bijzondere mensen bijzondere omstandigheden optreden, dan is dat waar. Dat men soms denkt muziek te horen wanneer men verzonken is in het gebeuren, inderdaad waar. Dat men soms welriekende geuren meent te vinden, ongetwijfeld waar. Maar vergeet niet dat diezelfde verschijnselen nog gewekt werden door de zomagiërs van Benares, gewoon door licht via gekleurd glas te laten vallen. Met andere woorden, je hoeft daar geen engelen bij te halen.

Over Jezus wordt verteld: geboren in een stal. Over de prins Siddharta wordt verteld dat zijn moeder hem eveneens buiten op stro heeft voortgebracht. Daar geboren werd. Zelfs van recentere heiligen van het christendom als bijvoorbeeld Franciscus van Assisi wordt verteld dat de moeder niet kon baren in haar eigen rijke huis en uiteindelijk werd overgebracht naar een stal. Het lijkt erop of daar wel iets van aan is, we treffen dit verhaal zo vaak en in zo verschillende contexten, zelfs in bepaalde Maya-verhalen komen we soortgelijke overleveringen tegen, dat je moet zeggen dat is waar, nietwaar.

Maar nu zegt u: "Maar die Jezus was dat helemaal, hij was door God voortgebracht". God brengt ons alle voort, zonder God is er geen leven. Het kan zijn dat de moeder ontvangen heeft bewust vóór de voortbrenging zonder enige uitstoot. Dan kun je zeggen: dat is onbevlekt. En dan kan het heel goed zijn dat de voortbrenger iemand was die bijvoorbeeld behoorde bij de orde der Essenen waarin sommige mensen een rang hadden die vertaald in modern idioom of zelfs in het Latijn neerkomt op engel en aartsengel, dat soort dingen.

Dus het is heel goed mogelijk dat dat allemaal zo gebeurd is. Maar wanneer u ontkent dat Jezus mens is, dan ontkent u alle betekenis van zijn leven voor de mensheid. Dan zegt u: "Het leven van Jezus is niet het leven van een meester geweest, maar een soort poppenkastvertoning die door de hemelse machten voor de mensheid is opgevoerd."

Vraag: Nee, dat bedoelde ik niet. Ik bedoel een mens... ik bedoel niet een poppenkast.
Antwoord: Nee, maar dat is de consequentie wanneer je dat gaat zeggen. En ik zeg niet dat u het zegt, ik zeg dat dat de consequentie is wanneer je dus die mensheid van Jezus op de achtergrond schuift.

Vraag: Ja, maar de vraag was meer zo iets van: hoe kan een gewoon mens doen wat...?
Antwoord: Ja, daar ben ik aan bezig, maar als u me de kans niet geeft kom ik er niet aan hè. Kijk, want ik probeer duidelijk te maken waar het om gaat. We zitten namelijk in de samenhang weer de vorige vraag en indirect ook met die inwijdingen van deze tijd, weet u wel. Want daar zijn we begonnen, die heel speciaal en dus ja, direct anders zijn.

Reactie: Het was toch heel speciaal. Hij was de vader, direct antwoord...
Antwoord: Dus ja, wilt u een direct antwoord? Jezus was mens. Ook wanneer de geest in hem een hoge geest was en hij op een bepaald ogenblik een harmonie bereikt waardoor hij in zijn optreden één is met kosmische krachten van de hoogste orde. Als u dat wilt, dat is een kort antwoord. Maar daar hebben we niks aan in dit verband. Want de vraag is: hoe kunnen wij zo iemand navolgen?

En dan begin ik te constateren: Jezus is opgegroeid precies als elk ander mens. Hij heeft voeding gekregen van zijn moeder. Hij heeft op zijn donder gekregen van zijn vader. Hij heeft zijn ouders bezorgd gemaakt, zoals elke rotzak zo nu en dan. Hij liep zomaar weg in de tempel, dat hij nou met wetgeleerden staat te klessebessen, ondertussen zit hij die ouders daar maar in de in de misère. Waar of niet? Goed, dus hij is gewoon mens. Hij werkt in de werkplaats van Jozef. Hij maakt een reis, trektocht, daar wordt dan wel niet te veel over gesproken in de evangeliën, komt praktisch niet voor, maar hij heeft dus een aantal reizen gemaakt. Hij is een doodgewoon mens. Hij is een gelovig Jood. Hij spreekt in de bijeenkomsten, leest uit de schrift en verklaart ze, verklaart de wet.

En dan opeens verandert er iets. Hij kan dit niet meer aanvaarden, hij komt tot besef van zichzelf. Zouden we dat geen inwijdingsprocedure moeten noemen? En wanneer dit gebeurt, dan werpt men hem eruit. Per slot van rekening als je in de kerk bent dan moet je dat verklaren wat de hogepriester goed vindt, of het moderamen of de synode of iets anders. Anders deug je niet, dan hoor je daar niet bij. Die Jezus wordt gedoopt in de Jordaan. Wat er precies gebeurt weten we niet, maar één ding is zeker: Jezus trekt zich terug in de eenzaamheid van de woestijn. Dit is iets wat we heel vaak zien: wanneer je op het punt van inwijding staat, dan zit je in een enorme worsteling met jezelf. Dan ga je ineens beseffen hoe tegenstrijdig alle dingen zijn die in jezelf bestaan. Dientengevolge heb je rust nodig en je probeert die te vinden. En of je nu zoals Jezus de woestijn ingaat en op de berg gaat mediteren of als de Boeddha onder de Bodhiboom gaat zitten, maakt dat nou veel verschil uit? In die rust kom je tot een nieuwe harmonie, een nieuw besef. Als Jezus terugkeert is hij de leraar geworden en ook de wonderdoener. Vanaf dat ogenblik is hij het die bewust zieken geneest, duivels uitdrijft en zelfs andere fenomenen tot stand brengt. Hij is dus bewuster, hij beschikt plotseling over krachten die hij vroeger niet gemanifesteerd heeft.

Tot die tijd echter heeft hij zich gedragen als een mens. Dit betekent dat tot op dat punt van inwijding tenminste elke mens hem kan volgen. En kijk waar naar zijn leer, dan is dat geen leer voor ingewijden. Het is een leer voor mensen. Het is een leer gebracht in de termen van zijn tijd. De gelijkenissen zijn typisch voor de manier waarop zelfs nog veel later, vooral bij de Oost-Joden, de rabbi's bepaalde dingen duidelijk maakten. Hij spreekt tot het volk, voor het volk. En het meeste van wat hij zegt is voor hen verduiveld goed te begrijpen en verstaanbaar. Dat wil zeggen dat hetgeen hij zegt niet iets is wat je niet na kunt volgen, maar een leefregel die voor

de gewone mensen van zijn tijd aanvaardbaar was. En als u denkt dat u zoveel beschaafder bent geworden, moet u het nog veel gemakkelijker kunnen.

En dan trekken we de eindconclusie maar: wanneer wij misschien Jezus niet kunnen volgen in zijn innerlijke processen, zijn offer en zijn opstanding, dan is het toch wel zeker dat elke mens zijn leer kan volgen. Dus de weg kan gaan die Jezus door zijn leerstellingen voor de mens is. En dan moet u dus niet zeggen: "Ja, maar hij was dit en wij zijn maar dat," want dat is een uitvlucht. Omdat de leer niet gegeven is voor goden, maar voor mensen.

Voldoende?

Vraag: Maar mag ik eens vragen: u zei dat Jezus vele gaven had en dat had hij ook, maar hij was ook helderziend? Hij zei toch tegen iemand: "Daar staat een ezel, je kunt hem best halen."

Antwoord: Oh, dat is mogelijk ja, maar wanneer zegt hij dat? In zijn openbaar leven en niet daarvoor. Anders gezegd: het is een resultaat van zijn inwijding. En u hebt die gaven ook. En als u die gaven hebt, dan moet u ze leren gebruiken. En dan gaan we nog een stap verder. En wanneer u ze gebruikt, dan moet u net als Jezus proberen om daarin steeds meer het licht voort te brengen en zo de kracht daarvan over te dragen aan anderen. Want dat is de essentie van de inwijding. De ware ingewijde leeft niet voor zichzelf, maar hij leeft in het besef van het geheel waarin hij een deel is en geeft zijn krachten aan het geheel om zo zichzelf voortdurend zuiverder te beseffen.

Oh jongens, dat was werkelijk een hele preek. Maar goed, we zijn door dit intermezzo heen neem ik aan, hè. Als u wat wilt zeggen kunt u dat doen hoor.

Vraag: Waarom gaat dit tegenwoordig zo... waarom houden we het niet zo eenvoudig als Jezus het deed?

Antwoord: Ja, dat is een heel moeilijke vraag.

Vraag: Ja, maar waarom? Waarom moeten we dan zulke stapels boeken doornemen om wat te begrijpen?

Antwoord: Dat is heel eenvoudig. Omdat ze anders te eenvoudig zouden zijn in hun christendom en daardoor te weinig mogelijkheden zouden geven de consequentie ervan te ontwijken. En dat betekent weer dat heel veel mensen het christendom zouden verwerpen omdat ze desnoods innerlijk de waarheid erkennen, die weten dat ze die consequenties niet willen aanvaarden. Is dat duidelijk genoeg?

Reactie: Nou ik geloof hem ook niet dat het iets bijzonders is dat heel duur betaald hoeft te worden. Ik geloof ook dat die vrouw daarjuist ook over "ja, moet een moeder dan alles achter zich laten in de zin van haar kinderen en haar man enzovoort?" Maar dat is toch juist een heel praktische vraag. Maar ik geloof dat hij dat misschien heel eenvoudig zou hebben beantwoord voor mijn gevoel.

Antwoord: Ja, maar die vraag is althans zo eenvoudig als u ze nu formuleert mij niet gesteld. Maar wanneer u deze praktisch stelt, dan wil ik u het praktisch antwoord geven dat Jezus u gegeven zou hebben.

Reactie: De mevrouw is nog niet klaar...

Antwoord: Oh, nou dan gaat u uw gang.

Vraag: Wat voor mijzelf in die vraag hoorde was weer iets wat eigenlijk gewoon de poging was om het letterlijk op te vatten. Maar wat hij zei was niet dat je letterlijk je kinderen in de steek moet laten, maar dat je jezelf moet zijn. Dat zegt hij alsmaar. En in die zin dat je dus niet bij de kinderen moet zijn als moeder, maar als wat je zelf bent. Als dát wat je bent. En verder niets. En zo simpel is het eigenlijk.

Antwoord: Eh, ik ben bang dat u het te simpel maakt, maar ja goed.

Reactie: Als dat werkelijk zo is dan is het goed. Dat heeft hij ook gezegd.

Antwoord: Nee. U citeert uitleggingen, niet feiten. Maar goed, mag ik even? Nu ik. Ik heb nu geluisterd, ja? U luistert even naar mij, dan mag u weer. Goed.

Reactie: Het gaat om u en in ieder geval om mij, wat ik doe. Ik citeer niet.

Antwoord: Goed, dan zal ik het ook niet doen; dan zal ik het heel simpel zeggen. Jezus bedoelde dit: op het ogenblik dat u ook voor uw kind, voor uw ouder, voor uw man of voor wie dan ook de waarheid verloochent, verloochent u God. Wanneer u verplichtingen hebt tegenover medemensen, kunnen die alleen zo ver tellen als uw eigen verplicht-zijn niet in strijd komt met de waarheid van uw wezen en de God die u aanvaardt en waarin u gelooft. Het is niet jezelf zijn, want in jezelf zit de neiging om te bemoeien, om rechten te stellen...

Reactie: De waarheid bij jezelf! Dat is de inwijding die een mens kan zijn!

Antwoord: Mevrouw, ik leg me bij uw grote wijsheid neer.

Reactie: Dat zegt u zelf ook tegen mij voor mijn gevoel.

Antwoord: Omdat u niet luistert naar hetgeen ik zeg en dan lijkt me een discussie nutteloos. Ik probeer u duidelijk te maken dat het niet is 'jezelf zijn', maar beseffen wat de werkelijk belangrijke waarde is in je wezen en op grond dáárvan alle bindingen terzijde schuiven zodra die waarde in het gedrang komt. Dat is heel iets anders. Dat betekent achterlaten, inderdaad. Dat betekent niet gebonden zijn door bezit. Dat betekent dat je op het ogenblik dat je kinderen je in strijd zouden brengen met je innerlijke waarde, die kinderen achterlaat. Dat je dit voor alle mensen doet en voor iedereen. En dat is simpeler, maar misschien iets harder dan u het formuleert. En u moet me niet kwalijk nemen dat ik probeer om een eindeloze discussie over dit punt te voorkomen. Want elke eindeloze discussie betekent: je bezighouden met details en niet kijken naar de essentie.

Ik heb geprobeerd om elk antwoord dat ik gaf tot nu toe zo te geven dat het: a: zoveel mogelijk redelijke elementen omvat. b: de waarheid zover die in woorden mogelijk is zo sterk mogelijk benaderde. c: de ontwikkelingsgang aangaf waardoor elke mens daarmee verwant kan zijn. En ten laatste heb ik geprobeerd eraan een conclusie te verbinden. Dit is dus menselijk redeneren. Nu kunt u zeggen: "Op grond van mijn emoties verwerp ik dit." Dat is uw recht. U kunt ook zeggen: "Maar ik vind dat het zó is." Dan zeg ik: "Ik vind dat het zó is." En dan staan we misschien tegenover elkaar of we zien het een beetje anders of we willen misschien niet eens begrijpen wat de ander bedoelt, want het komt vaak voor onder de mensen. Maar op dat ogenblik is onze uitwisseling van gedachten nutteloos. Een uitwisseling van gedachten moet uitgaan van een poging de ander te begrijpen. Ik heb geprobeerd u te begrijpen. Misschien heb ik daar fouten bij gemaakt, ben ik niet geslaagd. Maar ik heb het geprobeerd.

Reactie: Ja, toch nog even. Na de inwijding was Jezus volgens u nogal een hoge geest. Maar hij vervloekte ook wraakgierig een vijgenboom die notabene buiten het seizoen geen vruchten gaf, joeg demonen in de Gadareense zwijnen die voor de bezitters van die zwijnen van levensbelang waren, schold zijn discussiepartners uit voor addereengebroid en bedreigde ze zelfs met de hel als ze de Heilige Geest-ideeën weerspraken. En het ergste van alles: hij geloofde in het eeuwige hel, waarvan hij sappige beschrijvingen gaf, onder andere met tandenknarsen. Dat vind ik niet erg hoogstaand als u dat zo mag noemen.

Antwoord: Juist. Met andere woorden, u begint eventjes uw eigen misvattingen op te stapelen als resultaat. Ik heb de mijne natuurlijk, maar laten we het eventjes proberen. Wraakgierig. Is Jezus wraakgierig wanneer het vervloeken van de vijgenboom een demonstratie is? En dus een voorbeeld, niet in de eerste plaats een bewuste actie. Als u nu nog had gezegd dat Jezus driftig werd en de kooplieden de tempel uitranselde, had ik gezegd: ja. Maar ook hier overheerst het demonstratieve element: duidelijk maken welke misstanden de priesters in de tempel accepteren. Dus ook weer meer demonstratie.

Het uitdrijven van de duivelen die in de zwijnen gaan. Is dit een wraakgierige actie? Ik geloof het niet. Wanneer namelijk de demon in het dier zijn bestaan aanvaardt, heeft hij een leven waardoor hij weer kan evolueren in geestelijk opzicht. Wanneer die demon zelfmoord pleegt door zich in de afgrond te storten, dit niet wil aanvaarden, dan is dus het gebeuren in de eerste plaats zijn verantwoordelijkheid. Jezus acht het particuliere bezit niet, al veroordeelt hij de bezitter niet. Zwijnen zijn deel van de schepping en als zodanig een nuttig instrument wanneer hij de demonen die zich hebben aangekondigd als 'Legioen' de kans geeft om in de zwijnen te varen.

Als u zegt dat Jezus mensen vervloekt heeft en uitgescholden heeft, dan vergist u zich ook een klein beetje. Sommige mensen hebben een hele dikke huid. En wanneer je die mensen duidelijk wilt maken wat er aan de hand is, dan moet je zeker volgens de terminologie van die dagen duidelijk zijn. En dat ben je wanneer je zegt: "Gij addergebroed" etc. "Gij gepleisterde graven" enzovoort.

Nu zegt u: "Ja, en dan Jezus verkondigt de eeuwige hel." Oh nee. Jezus verkondigt geen eeuwige hel. Hij verkondigt een buitenste duisternis. Maar wat is duisternis? Afwezigheid van licht, van God. Zegt hij dat iemand daar voor eeuwig gebonden is? Nee. Hij zegt wel dat zolang als die duisternis er is en iemand daarin vertoeft, er gewezen en knarsing der tanden zal zijn. Anders gezegd: dit is een onaanvaardbare toestand. Dreigt Jezus de mens met de hel? Nee, dat heeft hij aan zijn latere verkondigers kunnen overlaten; dat was niet nodig dat hij dat zelf deed. Jezus wijst erop, en dan vooral in gelijkenissen, dat je moet beantwoorden aan bepaalde geestelijke waarden, aan bepaalde materiële waarden ook. Dat je die niet splitsen kunt, en dat wanneer je het licht verwerpt op één punt, daardoor die uitstoting automatisch volgt. Wie het licht niet aanvaarden wil, al is het maar op één punt, komt terecht in de duisternis. En dit is een wijsheid die de geest vandaag de dag nog voortdurend bevestigt, alleen spreken wij niet over 'buitenste duisternis' maar over de duistere sferen.

Dat zijn feiten. En die feiten die kunt u, als u in de psychologie een beetje gaat grasduinen, vooral de psychiatrie, ook aantreffen. Wij treffen daar namelijk mensen aan die op een gegeven ogenblik het leven niet meer kunnen verdragen zoals het is en dan in een waanwereld gaan leven waarin elke betekenis een andere is. Dit kan aan de hand van een psychisch gebeuren of een schok, zonder dat er sprake is van enigerlei lichamelijke oorzaak daartoe. Wanneer die ontvluchting, die neiging om weg te lopen voor de waarheid, gewoon onder de mens al bestaat, dacht u dan dat ze niet veel meer zou bestaan in een wereld waarin je omtrent jezelf niet kunt liegen? Is het dan een eerlijke waarschuwing of is het een dreigement?

Ik geloof dat u voor het driftig zijn van Jezus en het wraakzuchtig zijn van Jezus niet zo ontzettend veel argumenten kunt aanvoeren op grond van de erkende vier evangeliën en een vijftal nu in omloop zijnde apocriefen. Nee, ik geloof dat u alleen aan kunt tonen dat Jezus a) zich gedroeg als een mens, reageerde als een mens en b) ondanks zijn mens-zijn voortdurend de weg die hij erkende als juist bleef gaan. Hij weende over Jeruzalem, maar hij ging verder. Hij zei: "Laat deze beker mij voorbijgaan", maar hij ging verder tot het laatste. Ik geloof dat je daar de essentie vindt van Jezus: het consequent zijn ten aanzien van je innerlijke waarde ongeacht je menselijke nevenverschijnselen en je menselijke waardering.

Vraag: Bedankt voor uw antwoord, mag ik er een tweede vraag aan koppelen? De teksten waar we het over hebben worden hier behandeld alsof het allemaal historisch waar is; bedoelt u dat ook zo?

Antwoord: Ja, ik zal het wel even herhalen. Hij zegt: "Ja, die teksten worden behandeld als een historische waarheid." Dat is inderdaad zo. Omdat de christen het geheel van de evangeliën zonder meer als een historische waarheid aanneemt. En daar kan ik aan toevoegen: deze evangeliën zijn in feite niet een zuivere historische waarheid. Zij omvatten namelijk die gegevens die langere tijd na Jezus' dood opgetekend zijn door zijn volgelingen om een verbreiding van zijn leer mogelijk te maken. Het zijn dus propagandageschriften.

Dat ik desalniettemin deze teksten als een feitelijke waarheid benader is dan ook niet te wijten aan de feitelijke juistheid van de evangelische teksten in historische zin. Het is te danken aan het feit dat achter de gegeven beelden en voorbeelden een werkelijke figuur geleefd heeft. Ook al kun je die historisch niet achterhalen, zelfs bij Flavius Josephus tref je wél aan de christenen maar niet het leven van Jezus, alleen wat de christenen en de Romeinen daarover zeggen. Er is geen enkel historisch bewijs. Maar ik verzeker u: Jezus is een historisch mens. Dat wil zeggen hij heeft feitelijk geleefd. Al heeft hij wat anders geleefd, méér gedaan en meer gezegd en ánders gedaan soms en anders gezegd dan in de evangeliën tot uiting komen die immers tot een sluitend geheel moesten worden gemaakt opdat de mens daaruit kon leren.

Het verschil in opzet en de benadering van verschillende standen is eveneens duidelijk. De een begint met de afstamming, baseert zich kennelijk op het jodendom dus, aantonen dat Jezus werkelijk de messias is. De ander begint eerder met het mystieke gebeuren waarbij Essenen, maar waarschijnlijk ook Hellenistische invloeden een rol spelen. En zo kun je verdergaan.

Reactie: Maar of je nou sektarisch of stamboom... Jezus is... het blijft een tijdruimtelijk menselijk denken gebonden daaraan. En Jezus was daar niet volkomen aan gebonden, want hij was Gods zoon. Ons tijdruimtelijk denken geeft allerlei speculaties en beperkt begrip over wat God vandaag en wat hij gister is. Dat is betrekkelijk onbelangrijk.

Antwoord: Dat ben ik met u eens. Laat ik het anders formuleren misschien, dan klinkt het nog een beetje duidelijker. Indien er nooit een Jezus van Nazareth geleefd zou hebben – iets wat ik niet stel – wanneer het geheel van de evangeliën in feite alleen maar een soort mystiek systeem zou zijn, dan blijft het feit bestaan dat een mens die de regels daarin behoudt voor zichzelf en vanuit zichzelf voortdurend in toepassing brengt, daardoor innerlijke kwaliteiten verkrijgt, nieuwe mogelijkheden beleeft en volgens mij – al is dat ook weer een geloof – daardoor de werelden van licht zonder meer kan betreden en behouden.

Reactie: Ja, ik bedoel iets steeds opnieuw beleefbaars.

Antwoord: Ja, zo kunt u dat zeggen.

Reactie: Dat is weer prettig dat we het daarover eens zijn. Is dat niet geloof? Is dat niet een weten?

Antwoord: Dit is geen weten voor u. Kijk, een weten is iets wat aan de hand van feiten herhaald en voortdurend aantoonbaar is zonder dat enige verdere tegenspraak, tegenwerping of tegenbewijs mogelijk is. Dan pas heb je werkelijk weten.

Reactie: Maar ik zei helemaal niks...

Antwoord: Nee, ik heb het nu tegen iemand anders, neem u me niet kwalijk. Wanneer we echter zeggen 'geloven', dan spreken wij over een innerlijk weten dat tot stand komt op emotionele basis en niet voor ons onderwerp is of kan zijn aan een stoffelijke of redelijke bewijsvoering. Dus geloven is iets anders dan weten. Wij weten niet dat Jezus geleefd heeft, maar wij gelóven dat Jezus geleefd heeft, moet je zeggen. Wij gelóven dat hij de verlosser is, maar wij weten het niet. Tenzij in ons geloof dat echter geen weten is, maar een innerlijke zekerheid die een emotionele en geen rationele basis heeft.

Nou ja, goed. Dat is zo dat ieder voor zich altijd vanuit zichzelf – maar dan wel ernstig en bewust – moet proberen uit te maken wat voor hemzelve waar is en in hoeverre hij dit zelve kan uitdrukken met zijn gehele wezen, geestelijk en stoffelijk. En dan zijn we daarmee toch nog even terug – als u het niet erg vindt – bij het onderwerp waarmee we begonnen zijn: de inwijding in deze tijd. De inwijding in deze tijd is het erkennen dat geen enkele leerstelling belangrijker kan zijn dan een innerlijk beleefde waarheid. Dat geen enkele wetmatigheid, morele opvatting, zedenwetgeving of anderszins belangrijker kan zijn voor het ik en het wezen dan de erkenning van juistheid en onjuistheid zoals die eerlijk en oprecht in dit ik te vinden zijn. En dat betekent dat de inwijding in deze dagen een schijnbaar anarchistisch karakter heeft. Want de mens die ingewijd wordt in deze dagen kán zich niet buiten de massa plaatsen. Het enige wat hij kan doen is zichzelf zijn binnen die massa en daaraan slechts beantwoorden wanneer het onvermijdelijk

is en weigeren dit te doen op het ogenblik dat hij daardoor zijn innerlijke zekerheid en waarheid zou moeten verloochenen. En dat is het kenmerk van de inwijdingen van vandaag.

En dan zou ik ja, u neemt me niet kwalijk, dadelijk komt het vraag-uurtje, maar u neemt me misschien niet kwalijk dat ik het dan zo wil beëindigen.

De bewustzijnsverruimingsmogelijkheden in uw dagen zijn groot. De mogelijkheid tot nieuwe en innerlijke beleving en erkenning neemt toe. De krachten van de kosmos, de krachten van de geest en zelfs de krachten van de natuur en het al, werken samen om die mogelijkheid bij herhaling te scheppen in deze periode. Deze periode die misschien nog een 10, 15-tal jaren duurt. Daarom zal in deze tijd de inwijding wel degelijk plaatsvinden, maar de ingewijde zal misschien met enige verbazing en ontsteltenis ontdekken dat hij daardoor een totaal ander wezen wordt binnen het maatschappelijke. Dat hij de mensen meer liefheeft en beter dient vanuit zichzelf dan dat hij gelijke regels en rechten en wetten voor die ander durft te postuleren in de erkenning dat hij alleen door de innerlijke juistheid met anderen te delen zijn werkelijkheid kan vergroten. Ik hoop dat dit voor u voldoende is.

Ik heb geprobeerd nogmaals om het duidelijk, zo rationeel mogelijk op te zetten. Besef wel: wat ik u gezegd heb bevat vele elementen die van uw kant uit veronderstelling zijn. Onderzoek ze. Probeer er iets mee te doen desnoods. Maar zeg niet: "De geest heeft dat gezegd en dit is waar." Want wie probeert de waarheid van anderen volledig te aanvaarden, verliest zijn innerlijke waarheid, daarmee zijn besef en mogelijkheid tot inwijding.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Heel rustig gaan zitten. Niet meer bewegen graag, als dat kan. Een beetje rustig, dat er geen beweging meer is in de zaal. En dan gaan we beginnen met het tweede deel.

Goedenavond.

We gaan uw vragen beantwoorden, voor zover ze niet persoonlijk zijn en voor zover ik ze beantwoorden kan. Als ik ze niet beantwoorden kan, beantwoord ik ze dus ook niet, maar dan zeg ik wel dat ik ze niet beantwoord. En ik zou graag willen beginnen met wat schriftelijk is binnengekomen, dus laten we maar heel gauw opschieten.

Vraag: "Elke energie heeft de neiging tot zelfhandhaving. Dat zie je al aan de wet van Ohm," zei een collega van u. Hoe ziet u dat dan aan de wet van Ohm?

Antwoord: Nou, aan de wet van Ohm zie je dus de voortdurende verwisselbaarheid van waarden in de formule. Het is een formule met drie waarden en welke je ook vooropzet, als je de andere weer terugzet op de plaats waar je de eerste hebt weggenomen, blijft het altijd hetzelfde. Men zou het gemakkelijker zo kunnen zeggen: op het ogenblik dat een stroom wordt onderbroken, ontstaat een veld dat eraf valt, waardoor de spanning zich enige tijd — en wel met een hoger voltage dan normaal — pleegt te handhaven. Precies hetzelfde als met mensen, nietwaar? Als ze nijdig zijn, nietwaar, kort voordat ze goed moeten worden, barsten ze uit. Dat is hetzelfde.

Vraag: Wat is de ODV en wat doet ze?

Antwoord: De ODV is een vereniging van geesten die aan de stof een paar filialen heeft gesticht. Wat ze probeert te doen is verdraagzaamheid prediken in de vorm van begrip en niet van algehele onderworpenheid aan anderen.

Vraag: Hoe weet een DNA-molecule of ze wel of niet moeten overgaan tot RNA-transcriptie? En als deze transcriptie gereguleerd wordt door het enzym RNA-polymerase, hoe weet dit enzym dan welk DNA moet worden getranscribeerd en welk niet?

Antwoord: Nou, dat is eenvoudig: dat weten ze niet! Er is namelijk geen sprake van weten, maar eenvoudig van veldsterkte of stralingssterkte, waardoor de onderlinge relaties voortdurend zodanig bepaald worden dat daardoor chemische reacties kunnen ontstaan welke biologische gevolgen kunnen hebben. Ja.

Vraag: Soms heeft uw intonatie iets weg van oplezen. Leest u inderdaad ergens uit op?

Antwoord: In sommige gevallen wel, maar dat laat ik het jullie niet zien.

Vraag: Kunt u ongemerkt uit het kennisgeheugen van uw publiek putten voor uw speech?

Antwoord: Wanneer het noodzakelijk is doe ik het wel, maar meestal zeg ik er wel bij of anderen het doen. Sommigen onder ons doen het heel vaak, anderen doen het wat minder. Hè?

Vraag: Graag een paar specifiek Bijbelse principes. Dus niet zoiets algemeen als liefde of lijden, maar iets exclusief Bijbels.

Antwoord: Ja, het exclusief Bijbelse is eigenlijk dat de Bijbel de enige waarheid is en dat er dus geen waarheid bestaat dan de Bijbel, waardoor al datgene wat niet een Bijbelse waarheid is als zodanig onwaar moet worden genoemd. Dat is een Bijbelse waarheid. En een reële Bijbelse waarheid, de enige werkelijke Bijbelse waarheid die er is: er is één God.

Vraag: Volgens de Amerikaanse psychiater Eric Berne leggen peuters en kleuters onbewust een scenario voor hun leven vast, met name aan de hand van kinderverhaaltjes of favoriete sprookjes. Klopt deze interessante theorie?

Antwoord: Zoals de meeste theorieën, klopt ze half. Het eigenaardige van de meeste theorieën is dat ze zouden kunnen kloppen wanneer de feiten niet anders waren dan de theorie veronderstelt. Maar bij kinderen geldt over het algemeen het volgende: een kind is een geïncarneerde geest die een voorgeschiedenis heeft. Die voorgeschiedenis is in het onderbewustzijn aanwezig, wordt echter door het geboortetrauma en de intense indrukken die daarna worden opgedaan op de achtergrond gedrukt en blijft zo bestaan als een soort vorm van fantasieleven. Het uit zich tegelijkertijd in voorkeuren, ook voor bepaalde verhaaltjes, maar eveneens voor bepaalde spelletjes en bepaalde bewegingspatronen. Als zodanig ligt daarin inderdaad een soort scenario, waarbij het kind echter door zijn omgeving voortdurend zodanig wordt beïnvloed dat wat er uiteindelijk van terecht komt toch heel iets anders is dan je volgens de theorie zou denken.

Vraag: Een klassiek verzoekprogramma, drie vragen. Op het oude Kreta zijn twee soorten schrift gevonden: het Lineair B, een oude vorm van het Grieks, en het Lineair A, geschreven met pictogrammen en tot op heden niet ontcijferd. Wat was de oorsprong van deze taal en dit schrift in... bijvoorbeeld op de diskusvorm geschreven, uit Phaistos, spiraalsgewijs getekende pictogrammen?

Antwoord: Een groot gedeelte van deze pictogrammen heeft — in feite, al is dat ook een legende — een Atlantische origine. Behoort dus tot het Oude Rijk en heeft als zodanig een basis die eveneens te vinden is in vroeg Egypte, maar ook bijvoorbeeld in Syrië, Perzië en tegelijkertijd ook nog in de gebieden rond Eufraat en Tigris. Als zodanig een van de oudste schriftvormen. Dergelijke pictogrammen behoren echter tot een bepaalde taal en een bepaalde taaldefinitie, waarbij de klanken van die taal bepalend zijn voor de waarde van de verschillende pictogrammen. En als zodanig moet men dus weten wat ongeveer de klankinhoud van de taal is om tot een gemakkelijke ontcijfering te komen.

Vraag: Had Herodotus gelijk dat de Etrusken oorspronkelijk uit Libië, Klein-Azië kwamen? Zo niet, waar kwamen ze wel vandaan en wat voor soort taal spraken ze? We kunnen hem wel lezen, maar niet vertalen.

Antwoord: Het Etruskisch heeft ontzettend veel gemeen met bepaalde talen die nu nog gesproken worden in de bergdistricten van India, kant Assam.

Ze komen oorspronkelijk inderdaad uit de gebergten, vreemd genoeg dus uit de gebergten van Azië. Ze zakken af naar het zuiden, vinden enige tijd een pauze op de gebieden waar we later de Scythen zien, waarop ze trouwens ook invloed hebben en zelf invloed van hebben ondergaan, en trekken vervolgens in de richting van Italië, waar ze een uitstekende zaak opzetten totdat de Romeinen oneerlijke concurrentie toepassen en daardoor zich eigenlijk het geheel van deze beschaving proberen toe te eigenen.

Vraag: Wie was Homerus en berust het verhaal van de Ilias en de Odyssee op werkelijke gebeurtenissen?

Antwoord: Ja, Homerus was een schrijver. Wie hij precies was weet ik niet, ik zou het misschien na kunnen vragen, maar duurt me te lang. Of de Odyssee en dergelijke verhalen op feiten berusten? Evenzeer als de vaderlandse geschiedenis op feiten berust, berusten dergelijke verhalen op feiten. Anders gezegd: het is een eenzijdige selectie uit feiten voorzien van helden die niet altijd reëel bestaan hebben, om zo een uitbeelding te geven van een gebeuren dat wel feitelijk heeft plaatsgehad, maar toch enigszins anders.

Vraag: Hoe worden materialisaties tot stand gebracht en wat is ectoplasma?

Antwoord: Hè, technische vragen vandaag, zeg! Nou, dat zal ik u vertellen: ectoplasma is niets anders dan de levenskracht plus een deel van het astraal dat zich in de mens normalerwijze bevindt en door die mens kan worden uitgestoten. Eenzelfde soort materie kan worden opgewekt door een geest die voldoende invloed en kracht heeft in de astrale wereld en tot een verdichting daarvan kan overgaan. In beide gevallen is het mogelijk om verdichtingen zodanig sterk te maken dat vormen zichtbaar en onder omstandigheden tastbaar worden. Het vergt echter enorm veel energie en het heeft over het algemeen betrekkelijk weinig resultaat.

Vraag: Ik heb gemerkt dat ook wanneer een mens in harmonie tracht te leven, zijn geest een apart leven kan leiden. Kunt u mij vertellen hoe dit tot een geheel te brengen: geest, rede en lichaam?

Antwoord: Nou, dat is heel eenvoudig: al datgene wat je redelijk wilt, wil je omdat je denkt dat het goed is, niet omdat je denkt dat het in je zit. Wanneer je echter redelijk rekening weet te houden met datgene wat je innerlijk bent, dan kun je dat over het algemeen in de rede uitdrukken en door de uitdrukking in de rede overdragen tot een aanvaardbaar patroon waar het lichaam aan beantwoordt.

Vraag: Maar dat beantwoordt nog niet aan het feit dat die geest nog een apart leven leidt.

Antwoord: Die geest leidt geen apart leven, maar de rede ontkent een deel van het leven van de geest om daardoor zijn eigen redelijkheid, de relatie met de wereld, te kunnen behouden. Op het ogenblik dat dat wordt uitgeschakeld en eerst het geestelijk principe wordt gebruikt — het innerlijk principe — om daardoor het redelijke vorm te geven, waarbij het redelijke tot een functie van de geest wordt herleid, zal de uitdrukking in de materie mogelijk zijn. Op het ogenblik echter dat je probeert de rede te handhaven als een band met je eigen wereld en de daarin opgedane kennis zonder meer — stellingen aanvaardende die je voor jezelf niet kunt bewijzen of nagaan — dan zul je in strijd komen met de geest. En dan zal de waarheid van de geest voortdurend in strijd komen met de schijnwaarheid van de rede, hetwelk dan ook op de lichamelijke mogelijkheden invloed heeft.

Vraag: Wat is de symbolische betekenis van de bloem Jasmijn?

Antwoord: Ja, ik weet het niet, misschien u? Ik bedoel, Jasmijn... nou, dat is dus *schil-mijn!* (Gelach)

Vraag: De vorige spreker had het over psychiatrische patiënten die in een duistere sfeer zitten zonder enig lichamelijk letsel. Wat kun je als psycholoog praktisch doen? Bestaan er goede therapieën voor deze ziekten en hoe kun je ze perfectioneren? En hoe zijn deze mensen het beste geholpen?

Antwoord: Ja, waarschijnlijk het beste wanneer je ze kunt bereiken door eerst te beseffen waar de duisternis vandaan komt.

Op het ogenblik namelijk dat een benadering mogelijk is op de eigen wereldwaarden en belevingswaarde van de patiënt, is een respons mogelijk. En waar responsmogelijkheid is, is ook een overdracht van kracht, emoties en gevoelens mogelijk. Hierdoor ontstaan de steeds grotere bereikbaarheid welke resulteert in een langzaam maar zeker weer contact opnemen met de normale wereld van de patiënt. Maar dit eist enorm veel tijd en enorm groot aanvoelingsvermogen van degene die behandelt.

Vraag: "Vergeef ons onze schulden," staat er in het Onze Vader. De Vader hoeft ons toch niets te vergeven? We moeten alleen onszelf weer aanvaarden en dus onszelf vergeven. Wat vindt u daarvan?

Antwoord: Ja, als je jezelf vergeeft wordt het zelfmoord! En bovendien vergeeft de mens zichzelf niet alles wat hij een ander aandoet, zolang het hem niet terug wordt aangedaan. Nee, ik geloof dat we het vergeving vragen moeten zien als een poging om ons eigen besef van schulden in te wisselen voor een gevoel van kosmische harmonie. Als zodanig wel een functie van onszelf, maar desalniettemin dus een projectie van het geheel van onze eigen mogelijkheden buiten ons, omdat wij aan een vergeving in onszelf niet kunnen geloven. En wanneer we proberen onszelf zonder meer te vergeven, begrijpen we dat we onszelf zitten te belazeren.

Duidelijk genoeg?

Reactie: Niet helemaal duidelijk.

Antwoord: Nou, laat ik het dan zo zeggen....

Vraag: De betekenis van "je kunt jezelf dus niet foutief begaan hebt vergeven," of kan dat nou wel? Dat is me niet duidelijk.

Antwoord: Nee, dat kun je niet. Je kunt het voor jezelf goedpraten. Maar het feit dat je het goedpraat, betekent dat je schuldbewustzijn hebt en dan kun je het wel wegpraten, maar het blijft onderbewust bestaan. Op het ogenblik echter dat je stelt: "Er is een kracht groter dan ik die deze schuld van mij wegneemt," aanvaard je jezelf weer als een geheel zonder verdeeldheid. Niet door een ontkenning van het feit, maar eenvoudig door de erkenning dat het ingepast is in de totaliteit van je eigen leven en van de kosmos. En dat is dus het vergeving vragen. Daardoor wordt de spanning opgelost en kom je als vanzelf weer tot een normaal verdergaan zonder belast te zijn met schuldbewustzijn, onderbewust of bewust.

Vraag: Omschrijving van dienstplicht.

Antwoord: Ja, dienstplicht. Laten we het zo zeggen: op het ogenblik dat ik erken dat ik verplicht ben ten aanzien van een ander, zal ik door dienst aan die plicht tegemoet kunnen komen. Maar op het ogenblik dat een ander van mij een dienstplicht eist op grond van de stelling dat ik aan hem dienstvaardig moet zijn, terwijl hij in feite mijn personeel is, voel ik er niet voor. Vandaar dat ik de dienstplicht van de Minister van Oorlog eigenlijk zie als een dienstbode die je voorschrijft wat je moet doen, en dat vind ik niet helemaal aanvaardbaar.

Vraag: Bevat de visie van Velikovsky op de geschiedschrijving van het Midden-Oosten elementen van waarheid?

Antwoord: Ongetwijfeld, en daarnaast evenveel misvattingen. Weet u nog niets, maar dat geeft niet, we gaan rustig verder.

Vraag: Zijn zonlichtcollectoren buiten de dampkring de oplossing voor de energiecrisis?

Antwoord: Ik geloof het niet, omdat dergelijke collectoren een omzetting vragen buiten de ruimte. Het lijkt mij beter wanneer je gebruikmaakt van brandpuntspiegels buiten de aardatmosfeer, waarin immers het gebundelde zonlicht met enorme intensiteit kan worden omgebracht naar die gebieden op aarde waar toch weinig mensen wonen of kunnen wonen, waar men dan door middel van collectoren op een eenvoudige wijze elektriciteit en krachten kan opwekken die zonder meer transporteerbaar zijn over het geheel aardoppervlak.

Vraag: Zijn de ideeën van dit kabinet — inperking van lonen van de ambtenaren, en de honderd gulden eigen risico bij het ziekenfonds, en het uranium die naar Brazilië zou behoren te gaan — ook een van de redenen van een kabinetscrisis die in de twee à drie laatste maanden van dit jaar verwacht wordt, en komen deze voorstellen volgens u er ook door?

Antwoord: Een groot gedeelte van die voorstellen komt erdoor voordat het kabinet valt, om de doodeenvoudige reden dat elk volgend kabinet toch dergelijke besluiten zal moeten nemen, tenzij men zich in eigen vlees wil snijden en daarvoor voelen de meesten niet. Het resultaat zal dus zijn dat dit kabinet in grote moeilijkheden komt nadat een aantal voorstellen desalniettemin aanvaard zijn. En als ik een eenvoudige oplossing mag geven, mijn inzien — ah! — moeten we uitgaan van het standpunt dat een groot gedeelte van het Nederlandse volk veel meer krijgt dan het nodig heeft, bovendien nog veel meer eist dan wat het werkelijk verdient of waar het recht op heeft, zodat een terugdraaien van het geheel van de beloningen voor arbeid etc. tot deze weer in overeenstemming is met de werkelijke betekenis daarvan voor de Nederlandse economie een oplossing zou kunnen betekenen, maar niet voor de werkgelegenheid. Dan zou men echter zeer veel werkzaamheden die men nu niet wil verrichten, omdat men door niets doen meer verdient dan door werken, kunnen omzetten in arbeid waardoor de onderlinge dienstverlening groter wordt en daarmee op den duur alles, zelfs ook de onderlinge veiligheid, toeneemt. Maar dat is mijn visie, en ik ben ouderwets, nietwaar?

Vraag: Als u het boek "Meesters van het Verre Oosten" kent, kunt u dan zeggen of er nog altijd zulke meesters op aarde zijn, misschien zelfs hier in de buurt, en of ieder mens dat niveau kan bereiken?

Antwoord: Nou, het feit dat iemand een meester is, bewijst al dat anderen nog stommer zijn dan hij is. En dat betekent dus dat er heel veel zo stom zijn dat ze nooit meester zullen worden. Dat geldt in dit geval ook. Of er meesters op aarde zijn? Er zijn op het ogenblik wel meesters actief werkzaam op aarde. Zover ik weet een beperkt aantal in de stof. Op dit moment in deze omgeving niet, dus onmiddellijk in een omgeving zeg van honderd kilometer. Er zijn er wel die in dit werelddeel werken en in dit taalgebied zelf. Dus met andere woorden: er zijn inderdaad meesters, maar dat zijn niet de meesters die zich gedragen zoals u zou vermoeden wanneer u het boek hebt gelezen, waarin een hoop van hetgeen waar is wordt vertrokken tot een fabel doordat men overdrijft wat paranormaal is en de normale eenvoudige invloeden voorbijziet.

Vraag: Zou u namen kunnen noemen?

Antwoord: Nee, dat zou ik niet eens mogen. Als ik namelijk namen zou noemen, dan zou ik daarmee in strijd komen met de eigen beslissingskracht en rechten van een dergelijke meester. Vandaar dat ik me aansluit bij de heer Kan, hè, en zeg: "Nee, nee, nee, nee, wij noemen geen namen. Nee, nee, nee, namen noemen wij niet. Oh!"

Vraag: Is er iets dat u ons wilt zeggen en dat niet in de vragen naar voren kan komen?

Antwoord: Een hele hoop, maar ik wil u graag te vriend houden, dus ik zal voorlopig het zwijgen eraan toedoen.

Vraag: Waarom wordt eten van varkensvlees ontraden?

Antwoord: Oorspronkelijk in verschillende spijswetten vanwege de trichinose die daarin op kan treden. Er zijn dus grote ziektemogelijkheden in varkensvlees, bovendien heeft het onder omstandigheden de neiging snel te ontbinden. Vandaar dat het in vele geloofsvormen die in het Midden-Oosten of het Oosten zijn ontstaan onrein wordt genoemd. Maar niet overal, let wel. Het eten van varkensvlees is volgens mij niet erger dan het eten van rundvlees. Of je je als mens nou als een varken of als een stomme koe gedraagt, het blijft toch uiteindelijk hetzelfde. Wel moeten we zeggen dat een overdadige vleesvoeding voor heel veel mensen betekent dat een groot gedeelte van hun instinctieve handelingen mede worden beïnvloed door stoffen die eventueel in die spijzen aanwezig zijn, vooral wanneer ze rauw worden genuttigd. Nou, dat weet u dan ook.

Vraag: Is het contact zoeken met overledenen via het glas aan te raden?

Antwoord: Ik ken iemand die zou het een erge sympathieke benadering vinden als het maar vol was! Over het algemeen zou ik zeggen: elke benadering van de geest, zelfs deze, moet geschieden met een zodanige terughoudendheid dat men voortdurend alles vanuit zichzelf overweegt en uit zichzelf nagaat. Blijft men die controle uitoefenen, dan zijn ook kruis en bord, ouijabord, automatisch schrift, planchettes, glas etc. dus aanvaardbaar als een middel tot contact. Indien u tenminste daarmee niet probeert bepaalde entiteiten op te roepen, maar slechts u openstelt voor degenen die met u contact willen maken.

Vraag: Er zijn op aarde honderden godsdiensten. De aanhangers zullen overtuigd zijn van hun gelijk, zoals u zelf ook. Hoe vallen deze verschillen tussen de diverse leren te rijmen? Kortom, wie weet de waarheid?

Antwoord: Ja, dat weet ik niet! (Gelach) Om het heel eenvoudig te zeggen: de waarheid was eens een groot juweel. Degene die het bezat, liet het op aarde te pletter vallen toen hij naar de hemel ging. Sedertdien heeft iedereen er een klein stukje van en beseft niet dat alleen door alle stukjes samen te voegen iets van de waarheid weer kenbaar zal worden.

Vraag: Hoe ziet het geestelijk weerbericht voor de volgende twee maanden eruit?

Antwoord: Onstuimig, enkele dondersbuien, houd rekening met een klein regenbuitje hier en daar. Trek u er niets van aan wanneer anderen huilen. Probeer ze alleen te troosten en huil zelf niet, want dat helpt toch geen pest. Wanneer u rekening wilt houden met de invloeden die voor uzelf geestelijk van belang zijn, realiseer u dat u instelt op kracht. U kunt zich dat als kleur bijvoorbeeld als geel voorstellen, vooral in de komende 47 dagen van groot belang kan zijn, maar daarna veel minder betekenis heeft omdat dan de blauwkleur overheerst. Wanneer u verder rekening wilt houden met intuïtieve werkingen, realiseer u dat u voor intuïtieve werkingen zonder enige controle de gedachte in u moet laten opkomen en deze zo goed mogelijk vastleggen en naderhand moet controleren op betekenis en waarde. Het is niet mogelijk inspiratief volledig juist te zijn zonder later kritisch te beschouwen wat inspiratief tot stand is gekomen. Dit geldt zeker in de komende 30 dagen bijzonder scherp, omdat veel verwarring kan optreden. Dit was ons weerbericht. Waarschuwing voor astmalijders: *oeh!* Het weer zal na de komende week voor u minder gunstig worden. Dus voor degenen die geestelijk kortademig zijn: houd u gemak en probeer niet te veel op avontuurlijke wijze tot nieuwe ontdekkingen te komen.

Vraag: Wilt u iets zeggen over de invloed van softdrugs, marihuana, op de geest?

Antwoord: Ja, erg moeilijk. Softdrugs... ik denk soms wel eens: degenen die spreken over softdrugs zijn half soft. Softdrugs zijn in wezen, wanneer ze onbeheerst worden gebruikt of alleen worden gebruikt om je prettiger te voelen, net zo gevaarlijk als elk ander middel, van hero af tot cafeïne toe. De werking in overeenstemming met het middel dus. Wordt het gebruikt alleen voor bewustwording, dat wil zeggen in de juiste sfeer en onder de juiste omstandigheden en slechts zeer beperkt, dan kan het helpen bij de softdrugs om een zekere openstelling te bereiken van de eigen geest en zo een beter bewustzijn te verwerven van bepaalde geestelijke mogelijkheden. Ook de eigen gevoeligheid kan dan aanmerkelijk worden opgevoerd. Maar men kan dit niet te vaak herhalen, omdat anders eigen droomleven en wensleven de werkelijkheid dermate gaat vertekenen dat het niet meer mogelijk is om zuiver geestelijke invloeden of werkingen uit de omgeving op te nemen.

Vraag: Ligt het in de evolutionaire lijn van de mensheid in de toekomst de planeet aarde te verlaten en de zonnestelsels te exploreren?

Antwoord: Ach, ik denk dat het niet onmogelijk is. Maar dan moeten de mensen toch wel een beetje anders worden dan nu. Maar zoals al vaak gezegd: maakt u geen zorgen, nietwaar? Als het nog honderd jaar doorgaat als u nu bezig bent, gaat u naar de maan! En dat is een goed begin.

Vraag: Geeft het welig tieren van bedenkelijke godsdienstige sekten zoals Children of God en de Unified Family reden tot ongerustheid in de nabije toekomst, of is dit verschijnsel van voorbijgaande aard?

Antwoord: Het verschijnsel op zichzelf is van voorbijgaande aard, en dat kan ik alleen maar gelukkig achten. Maar u moet wel begrijpen dat het een symptoom is van de gehele onzekerheid die op dit ogenblik ontstaat, waarbij de meeste mensen terugzoeken, hetzij een zekerheid en gezag waardoor ze zich uitverkoren kunnen voelen zonder zelf beslissingen te nemen, dan wel een eigen ontwikkeling waardoor ze zich buiten alle stelsels en systemen kunnen plaatsen die hen op dit moment overheersen. En daar komen dergelijke sekten voornamelijk uit voort.

Antwoord: Omschrijving van een omschrijving.

Antwoord: De omschrijving van een omschrijving, dat is echt iets voor mij. Kijk, een omschrijving is een methode om datgene weer te geven wat je met de omschrijving bedoelt, zonder daarbij datgene wat je weergeeft volledig te noemen, en zo in een benadering van de schijnbare werkelijkheden in feite het kernpunt niet te raken, maar te begrenzen door al datgene op te noemen wat het niet is.

Vraag: Hoe lang nog zal een organisatie als Amnesty International noodzakelijk zijn?

Antwoord: Ik vermoed totdat het mensdom geslonken is tot drie personen, dan kunnen ze het zelf wel oplossen.

Vraag: Er is een planeet voorbij Pluto en die moet drie keer zo groot zijn als Jupiter. Graag iets hierover: een naam, de rotatie, de afstand tot de zon en de atmosfeer enzovoort. En zijn er nog meer?

Antwoord: Nou, ik zou zeggen daar weet ik heel weinig van. Maar er zijn meerdere Trans-Plutonale planeten, als ik het goed uitspreek. En over het algemeen is hun massa in verhouding gering. Jupiter is geloof ik qua massa wel de zwaarste planeet die er is. Ze zijn vaak gasvormig en daardoor wel groot. Omvatten ook zwaardere elementen. Dat is alles wat ik ervan kan zeggen.

Vraag: Hoeveel trans-plutonen zijn er?

Antwoord: Zover ik weet vijf.

Vraag: Wat is Trans-Pluto?

Antwoord: Voorbij Pluto. Pluto is de god van de onderwereld, dus wat staat er voorbij de hel? Nou, trans-plutonale planeet.

Vraag: Wordt er ook meer bekend over de satelliet in dit zonnestelsel met leven?

Antwoord: Wat zegt u? Er zijn enkele planeten waarop leven is, ja. Maar dat is niet zodanig met het menselijk leven vergelijkbaar, eigen aan dit zonnestelsel, dat het op dit ogenblik van overwegend belang is. Van overwegend belang is voor u vooral het leven en het bewuste leven dat uit de buurt komt en dan moet u toch al heel gauw de kant uitgaan van Vega of van Cygnus. *Cygnus*? De Zwaan! U weet wel, dat ding wat je altijd maakt aan de ringen. Juist, hè? Maar dan aan de hemel.

Vraag: Waarom is het directe stemmenfenomeen Leslie Flint een zeldzaamheid? Liggen hier persoonlijke eigenschappen, bepaalde technieken of bestaande relaties met gene zijde aan ten grondslag?

Antwoord: Alle drie. Kwaliteiten zijn nodig, de belangstelling is nodig, de overdosis aan eigen vitaliteit is nodig plus de mogelijkheid tot aanvaarding van het fenomeen en dan nog de techniek van een juist je instellen zodat de sfeer zodanig beïnvloed wordt dat het fenomeen zonder moeilijkheden mogelijk wordt.

Vraag: Wat is de oorzaak van sympathie en antipathie tussen mensen en hoe komt het dat er ongelukkige liefdes voorkomen?

Antwoord: Sympathie tussen mensen is meestal een onmiddellijke erkenning van uitstraling waarop men reageert. Antipathie kan dat zijn, maar eveneens een onbewust registreren van uiterlijkheden. Waarom ongelukkige liefdes voorkomen? Omdat de meeste mensen in de liefde die ze een ander zeggen toe te dragen zichzelf zodanig vereren dat ze niet in staat zijn de werkelijke relatie met de ander te beseffen. Dit leidt tot mislukking.

Vraag: De leraren van de transcendente meditatie beloven hun leerlingen een toenemende wereldvrede en ook de mogelijkheid tot zichzelf onzichtbaar maken en het verrichten van levitatie. Mag men dit ook van elke toegewijde leerling verwachten of overschrijdt de belofte het wel bereikbare?

Antwoord: Mag ik een tegenvraag stellen? U hebt de verkiezingsredevoeringen gehoord van de heer Van Agt, de heer Den Uyl enzovoorts. Denkt u dat die voor iedereen met de feiten stroken of dat ze het haalbare ver overtreffen? Past u dit antwoord dan toe op de voorgaande vraag. Dank u wel.

Vraag: Wie of wat was Louwrens Voorthuizen, alias Lou de Palingboer? Was hij een profeet, een mysticus, een ingewijde of een charlatan, of misschien een combinatie van dat alles?

Antwoord: Hij was een mens die innerlijk geestelijke belevingen had, maar die helaas getrouwd was met een vrouw die dit wilde zien omgezet in directe rang en belangrijkheid, en daaruit is de rest voortgekomen.

Vraag: Leeft Christian Rosenkreuz, de meester-ingewijde der rozenkruisers, nog steeds in het geheim op aarde? Leidt hij nog steeds de westerse inwijdingsschool of was hij slechts een fantasiefiguur?

Antwoord: Als Christian Rosenkreuz of, als u liever wilt, als Comte de Saint-Germain, is hij een fantasiefiguur waarachter een werkelijkheid steekt die echter de meesten niet bekend is en dat is maar goed ook.

Vraag: Is een alcoholist te helpen?

Antwoord: Hij is te helpen wanneer je hem niet te zacht aanpakt aan de ene kant, aan de andere kant kunt begrijpen wat hij nodig heeft. Want alcoholisme kan genetisch veroorzaakt zijn, maar over het algemeen is het eerder een kwestie van een je geïsoleerd voelen van de wereld. Het is dus een poging in de roes te ontsnappen aan je eigen werkelijkheid. Help een mens de werkelijkheid aanvaarden en de kans van het alcoholisme als dominerende factor in het leven wordt kleiner.

Vraag: Er wordt gezegd dat de Christus vanaf juli 1977 wedergekeerd is en met hem een groot aantal meesters van wijsheid. Is dit juist? En als deze geweldige gebeurtenis werkelijk heeft plaatsgevonden, hoe komt het dan dat de ODV hier geen melding van gemaakt heeft?

Antwoord: Nou, we hebben nog geen mededeling van dien aard ontvangen. We hebben wel bepaalde meesters die schijnbaar op aarde zouden moeten zijn nog in de sfeer ontmoet, maar ze hebben niet gezegd: "Jongens, we zitten op aarde." Dus dan kunnen we niet anders zeggen dan: voor zover ons bekend is dit niet juist. Tenzij men zou willen zeggen dat hun samenwerking met onder meer de Witte Broederschap gericht op deze aarde aanmerkelijk intenser is geworden. Dan hebben wij dit tevoren aangekondigd en daarna meerdere malen besproken. Dus u kunt het zelf nazoeken.

Vraag: We hebben gesproken over inwijdingen. Is het waar dat Maitreya, de Christus, als inwijder zal gaan optreden en dat de mensen in groten getale de eerste en tweede inwijding van hem zullen ontvangen?

Antwoord: In de zin waarin men zich dit gemeenlijk voorstelt is het niet waar. Wel is waar dat de heer Maitreya de beheerder wordt van de inwijdingen van deze periode. Maar dat duurt dus nog ongeveer tweeduizend jaar.

Vraag: Hoe denkt u over Findhorn?

Antwoord: Nou, laten we het zo zeggen: Findhorn vind ik dus een beginsel dat op zichzelf volledig juist is, maar dat alleen in isolement zijn beste bereikingen kan vinden, zodat een toenemen van de belangstelling daarvoor tegelijkertijd de werkelijke bereiking vermindert. Moet u maar eens over nadenken, dan weet u wat ik bedoel.

Vraag: Hoe denkt u over de inwijdingsmethode van de Eckankar?

Spreker 2: Moeilijke vraag. Ik zou zeggen er zijn weinigen die op deze wijze een reële inwijding kunnen bereiken, maar als je het ermee kunt bereiken is het voor jou de goede manier.

Vraag: Komt Venus inderdaad uit het heelal volgens de theorie van Velikovsky en is die in botsing met de aarde? Of is Venus van begin af aan al lid van het zonnestelsel?

Antwoord: Nou, het is wel een familielid en wanneer je dus het geheel ontleedt, dan blijkt ook dat de daar voorkomende elementen volledig identiek zijn met die welke in het zonnestelsel gemeenlijk voorkomen en dat de enkele afwijkingen die daarbij optreden niet van andere aard behoeven te zijn, zodat er niet sprake is van een totaal ander stelsel.

Vraag: Maar wat is er dan gebeurd dat dat ook in de historie wordt beschreven als dat de zon dus 24 uur stil stond?

Antwoord: Nou, dat is waarschijnlijk een kwestie van overdrijving. Maar wanneer u zich realiseert dat dit overleveringsverhaal meestal gebruikt wordt in verband met menselijke handelingen, dan zult u begrijpen dat het symbolisch is. Wanneer wij echter rekening houden met het feit dat er zondvloedverhalen zijn en dergelijke, dat er verder bewijzen zijn voor kanteling van de aardas op een zodanig plotselinge wijze dat er allerhande dingen gebeurd zijn die je nu nog terug kunt vinden, dan moet je aannemen dat er zich een bepaalde ramp heeft afgespeeld. En dan kun je dus concluderen dat deze niet is een kwestie "stuk uit de aarde gereten, de maan geworden van Venus kwam voorbij," nietwaar? Maar dat het omgekeerd is geweest: een kleinere maan die rond de aarde cirkelde is daar met een enorm geweld op gevallen. Daardoor zijn de aardkorstschotsen van elkaar gaan drijven, zijn nieuwe breuk- en foutlijnen ontstaan en is een andere verdeling van magma-haarden zowel als van kernstraling van de aarde tot stand gekomen. En dit is in de historie terug te vinden, maar heel veel van de verhalen die we overal horen zijn dermate gemakkelijk te verklaren uit het denkbeeld van de mens. Plus het feit dat de mens die sterk geconcentreerd bezig is de tijd zowel trager als sneller kan ervaren dan normaal, dat het niet noodzakelijk is om aan te nemen dat die zon stil heeft gestaan. Trouwens, had de zon stil gestaan, had de aarde stil gestaan. Had de aarde stil gestaan, dan was de onmiddellijke afremming van de atmosfeer niet mogelijk geweest terwijl delen in de massa op verschillende wijze afgeremd zouden zijn. Met andere woorden: dan was er niemand over geweest om het te vertellen.

Vraag: Kunt u mij iets vertellen over inwijdingen door geestelijke entiteiten ofwel inwijdingen door mensen die hoog geëvolueerd zijn?

Antwoord: Wanneer de reële inwijding betreft, betekent dat de mogelijkheid om te delen in het bewustzijn van de inwijder, waardoor men moet komen tot een nieuwe visie op zijn eigen betekenis en waarde en de betekenis en inhoud van het eigen ik zoals die tot nog toegekend werd. Door deze hergroepering van het totaal van waarden dat je in jezelf erkende en het stellen van een nieuwe relatie met de kosmos rondom, ontstaat de inwijding waarbij je dan niet de bekwaamheden bezit van je inwijder, maar wel in principe diens mogelijkheden.

Vraag: Waarom maakt de kerk zo'n ophef van het verzoenende sterven van Christus? Mijns inziens is het meer veroorzaakt door een conflict met de overpriesters dan dat de vloek van God over het mensdom er iets mee te maken had.

Antwoord: Ieder zijn eigen visie, maar ik heb wel één ding ontdekt - dat was in mijn tijd zo, ik weet niet of het nog zo is, nietwaar - dat er een hele hoop pastoors een eerste klas zitplaats in de hemel verkochten tegen contante betaling op aarde. En dat bewijst wel dat die genade dus onder bepaalde omstandigheden dermate exploiteerbaar was dat het stellen daarvan zonder meer begrijpelijk wordt.

Vraag: Waarop wacht de mensheid?

Antwoord: Op het ogenblik dat ze werkelijk mens wordt.

Vraag: Is er sprake van een naar buiten treden van de geestelijke hiërarchie?

Antwoord: Waar buiten?

Reactie: Naar buiten.

Antwoord: Nou, ik geloof dat de geestelijke hiërarchie zich in deze periode sterker zal moeten doen gelden en daardoor ook zeer waarschijnlijk zich kenbaar zal moeten gaan manifesteren. Maar zodra de overgangperiode weer voorbij is, trekt ze zich toch weer terug. Ja, hoge geest zal gek zijn: die zal voortdurend aan jullie aarde gaan zitten peuteren terwijl hij een heel eigen wereld heeft die beter is. Kom nou!

Vraag: Bestaat er een uitstraling vanuit de aarde die plantenleven beïnvloedt?

Antwoord: Ongetwijfeld.

Dat was de laatste schriftelijke vraag.

Vraag: Kunt u daar nog iets over zeggen?

Antwoord: Ja, dat je het met een uitstralerkastje over het algemeen niet zo gemakkelijk opzij kunt buigen. Maar dat het weten dat er een bepaalde straling optreedt het heel vaak mogelijk maakt rekening te houden met deze straling en daardoor effecten daarvan die niet wenselijk zijn te voorkomen. Dat men eventueel een soort gelijke straling tot stand kan brengen door radioactieve elementen bijvoorbeeld in een graanveld aan te brengen op een hoogte van ongeveer twee meter, waarbij u dan zult zien dat in de nabije omgeving een verbranding plaatsvindt, maar dat op een redelijke afstand daarvan waar de diffusie van de straling heeft plaatsgevonden een aanmerkelijk betere groei ontstaat. Hieruit blijkt dan wel dat een bepaalde diffusie van de straling kan voeren tot grotere vruchtbaarheid, terwijl een te sterke concentratie van de straling tegelijkertijd vernietigend kan zijn voor plantaardig leven en een aantasting van dierlijk leven kan betekenen.

Vraag: Kunt u dan niet tegelijkertijd meteen een goede straling nemen, bijvoorbeeld een zachte straling, bètastraling of alfastraling, dus zonder een element?

Antwoord: Nou ja, als u ze ziet staan, zou ik zeggen: neem ze mee! Maar als u ze niet kunt zien, dan moet u heel voorzichtig onderzoeken waar u mee te maken hebt en dan proberen alles zo aan te passen dat u er zo weinig mogelijk last van hebt, waar of niet?

Vraag: Kunt u iets zeggen over Sirius?

Antwoord: De Hondster. Laten ik het zo zeggen: Sirius is mij iets sympathieker dan Vega. Maar haar invloeden op aarde lijken me voorlopig nog niet zo begeerlijk.

Reactie: Maar ze zijn er wel.

Antwoord: Ze zijn er.

Vraag: En hoe uiteten die zich?

Antwoord: Op verschillende wijze, soms zelfs door direct ingrijpen. Maar ik acht ze niet in overeenstemming met de bewustwordingsmogelijkheid van de mensheid op dit moment.

Vraag: Kunt u iets zeggen over die directe ingreep? En is het Sirius B of A?

Antwoord: Nou, ik geloof dat we daar niet te ver op door moeten gaan, want anders krijg ik ruzie met het medium omdat ik te laat ben opgehouden dadelijk. Hè? Ja.

Vraag: Is het uiteraard van belang voor ons om dit allemaal te weten of om dit te stemmen?

Antwoord: Ik geloof dat het voorlopig betrekkelijk weinig belang heeft voor u dit allemaal te weten, omdat u toch met invloeden die bestaan zult moeten afrekenen, onverschillig waar ze vandaan komen. En uw eigen harmonie vinden en uw eigen menselijkheid en medemenselijkheid ontwikkelen belangrijker is dan te weten waar het eventueel vandaan kan komen. Weet u, als u bezig bent met die dingen doet u me denken aan iemand in een onderontwikkeld gebied die geen cent heeft om dood te doen, niks om te eten, maar die wel in Rowvocs of Sears catalogi zit te kijken wat er allemaal op de rest van de wereld te koop is. Het zou verstandiger zijn als hij zelf in de buurt naar eten ging zoeken.

Vraag: Ik geloof dat het zo geldt voor de mens: dat de meeste vragen toch wel mijlenver, laat we zeggen kosmische mijlen, van deze configuratie verwijderd zijn.

Antwoord: Ja, ik geloof dat een mens eerst maar eens moet proberen om werkelijk bewust mens te worden en dat dan pas de kosmos en al wat daarin bestaat voor die mens grotere belangrijkheid krijgt.

Vraag: Gaat dat niet samen?

Antwoord: Wanneer we aan willen nemen dat anderen het voor de mens oplossen, dan moeten we wel begrijpen dat de mensen daardoor niet meer aan zichzelf kunnen beantwoorden in optimale vorm. Dan ontstaat dus een afhankelijkheid. Zoals een bepaald geloof je soms belet om redelijk na te denken en dus al je faculteiten te gebruiken om een visie te krijgen op de werkelijkheid. Dan zijn er bepaalde dingen daar heb je gewoon een blinddoek voor, dat mag je niet zien. Er zijn bepaalde dingen die je aanvoelt als goed maar die je als zonde beschrijft omdat het nu eenmaal zo behoort. En wanneer een ander je gaat helpen om beter te worden, dan heb je een grote kans dat je er in feite slechter van wordt doordat een groot gedeelte van je eigen mogelijkheden in wezen worden uitgeschakeld. Het gaat er niet om, om de mogelijkheden van de mens zo te beperken dat hij goed is; het gaat erom om het geheel van de menselijke mogelijkheden zo harmonisch samen te voegen dat de mensheid als geheel harmonisch is en daardoor het goede tot uiting brengt op een juiste wijze.

Vraag: Ieder voor zich? Naar mijn mening.

Antwoord: Ieder voor zich moet werken aan zichzelf, mits hij niet bereid is om anderen daarvoor de rekening te presenteren.

Reactie: Het is niet alleen een kwestie van rekening, het is een kwestie van oordeel, je eigen oordeel.

Antwoord: Ja, nou, houd u bij uw eigen oordeel zo goed als u kunt, op elk terrein. Maar probeer dan ook wel consequent te zijn en uw oordeel niet terug te nemen wanneer de consequenties ervan op dit moment niet aanvaardbaar zijn. Op die manier leer je je oordeel aan de hand van de feiten dermate herzien dat je op den duur zeer goed weet wat je aan jezelf hebt en datgene wat je werkelijk kunt doen. En daarmee tot zelfkennis komende ook je innerlijke krachten gemakkelijker en juister zult kunnen hanteren.

Vraag: Geloof u dat de mens ooit iets te doen krijgt wat hij niet kan?

Antwoord: Nou, als je kijkt naar de mensen op het ogenblik, heb je het gevoel dat de meeste mensen eigenlijk iets te doen hebben wat ze niet goed kunnen, maar wat anderen nog slechter kunnen, weet u wel? Hier is het dan. Hè?

Reactie: Dat krijgen ze niet te doen, dat willen ze doen. Dat is iets anders. Nou, dat krijgen ze...

Antwoord: ja, dat is een fijne nuance. Let... let op hè, dan ga ik het op mijn manier zeggen en dan ga ik werkelijk langzaam maar zeker kappen, ik heb het gezegd hè, daarnet al.

Moet je goed luisteren. De meeste mensen doen datgene wat ze te doen krijgen terwijl ze denken dat ze wat anders doen, want ze willen wat anders doen dan ze doen. En doordat ze iets anders doen dan ze willen doen, maar denken dat ze doen wat ze willen, willen ze niet wat ze feitelijk doen, waardoor ze in voortdurende strijd zijn met datgene wat ze veroorzaken, want dat is niet wat ze willen, maar het is wel datgene wat hun taak is. Nog een keer?
(Gelach)

Reactie: Alleen maar een getokkel, maar niet op de snaartjes.

Antwoord: Discussie geëindigd, neem me niet kwalijk. Discussie geëindigd, hè?

Reactie: Dat is handig, maar ik accepteer het niet helemaal. Ik vind het een verbale handigheid om een eind te maken...

Antwoord: U vindt het een verbale handigheid om te zeggen dat de mens datgene wat hij doen moet over het algemeen ziet als datgene wat hij niet wil, en daardoor denkt te doen wat hij wil doen, terwijl hij niet de mogelijkheid heeft zijn wil door te zetten wanneer het niet overeenstemt met zijn taak. Vindt u dat een verbale handigheid?

Reactie: Nou, het is in feite hetzelfde wat ik zei, alleen veel ingewikkelder.

Antwoord: Nou, laten we dan zeggen dat ik het ingewikkeld doe en u eenvoudig. Dat we op grond daarvan niet met elkaar eens zijn over de wijze van formulering, maar dat we het over de basis van de formulering zo eens zijn dat we er verder over kunnen zwijgen. Dit stelt mij in staat om over te gaan tot de laatste fase, want dat probeer ik nu al de vierde keer, weet je?

HET SCHONE WOORD

Reactie: Gaat u gang, gaat u gang.

Antwoord: Vrienden, u weet het allemaal: we eindigen altijd met een improvisatie, het heet "Schoon Woord". Ik weet niet waarom hoor, was vóór de wasmiddelenreclame, toen heette het al zo. In ieder geval, u geeft me een drie of vier woorden en ik probeer op grond daarvan een kort slotwoord te laten klinken.

Reactie: Bokaal - Blauw - Manipulatie - Dominee Nieuwenhuis!

Antwoord: Nou, als ik het goed bekijk, ja... u moet me niet kwalijk nemen, het ging zo allemaal door elkaar. Dan heb ik hier: manipulatie, ik heb blauw, ik heb Dominee Nieuwenhuis — wat die erbij te doen heeft weet ik ook niet, die arme man is ook al lang aan onze kant een beter geworden, maar ja. En dan had ik hier nog vijf, zes door elkaar.

Wie is de eerste? Klaver Roggel! Opname! Nu versta ik dus, een klaverroggelopname. Goed. Ik heb hier licht, hè? Ik heb nog een paar andere dingen. Ik ga er wat van maken. Moet u goed luisteren. En dan noemen we dat: manipulatie.

Hij is die is. Ik ben dat wat ik ben. Zodra ik hem erken, ben ik mijzelf bewust van wat ik ben en ken ik dat wat ik moet zijn in uiting, zoals hij de wijn perst uit zijn gedachten in wat hij voortbrengt rond mij.

Dan neem ik op de werkelijkheid die in me leeft en ben ik niet meer al verblind voor het wezen dat mij inhoud geeft en niet belet mijzelf te zijn en niet mij dwingt mijzelf te wringen tot ik beantwoord aan een schijn van vele dingen die ik niet ben, die ik niet erken en die ik nooit ook waar kan maken.

Zo kan ik dan de ketens slaken, de opname ervaren van mijn wezen in het zijn. Dan bloeit het geluk. De eeuwige klaver wordt een teken van al wat veel zich samenvoegt tot één en in mij spreken kan als één die is in mij en mij doet zijn mijzelf en één, één met mijzelf en één met hem.

Dan zal mijn stem gaan doven. Ik ben slechts wat ik ben, omdat hij is die is en is in mij. En vrij beleef ik dan het licht, terwijl de schijn die werkelijkheid genoemd wordt nog tekent met de lijn van taak en wezen dat ik ben, met woord dat ik nog spreken moet, het zijn dat ik erken is meer dan woord en meer dan schijn. Het is de eenheid met het zijn omdat ik ben dat wat ik ben, daar hij die is ook is in mij.

Nou, dat waren een paar van uw woordjes en misschien een aardige synthese van wat we vanavond gedaan hebben. Namelijk elke keer wanneer we de kans kregen een klein beetje bekvechten. Bekvechten is niet erg, wanneer je maar één ding onthoudt: je hebt een eigen waarheid en die moet je leven. Maar die kun je nooit aan een ander meedelen in woorden, omdat elke innerlijke waarheid door de woorden waarin ze wordt uitgedrukt reeds zodanig vervreemd

en vervalst wordt, dat zij zichzelf niet meer zijnde nooit een respons kan wekken die noodzakelijk is.

Druk daarom in de mededeling mede de gevoelens uit en probeer middels de gevoelens te bereiken wat met het woord alleen onmogelijk wordt.

Vrienden, ik dank u voor uw aanwezigheid, voor uw aandacht, voor uw geduld, voor uw glimlach in uw ogenblik van "hè, kan hij dat ook al?", vond ik erg leuk. Ik wens u allemaal een goedenavond, prettige huisgang en ik zou zeggen: ondanks de slechte verwachtingen op dit ogenblik, toch een gezellige en warme zomer. Tot ziens!

Reactie: Dank u wel.

Leiding: De volgende bijeenkomst is 23 augustus. We slaan juli over vanwege de vakantie. Prettige vakantie, wel thuis.